

linie. Derfor haaber jeg, at Undersøgelsen vil føre til, at Lovforslaget vedtages i dette Ting.

Det ærede Medlem meddelte jo, at der var et Medlem, (B. Lunn) som i Maaneder havde beskæftiget sig med dette Forslag. Jeg maa i højeste Grad beklage, at dette Medlem er fraværende; thi jeg vilde selvfølgelig hellere have alt det, som han har lavet, frem her ved 1ste Behandling, for at det kunde blive behøft i Tide. Nu kommer det frem igennem Udvalget, og ingen kan forlange, at jeg skal tage Stilling til Forslag, hvis Betydning jeg ingen Anelse har om.

Det ærede Medlem, der først talte (Kump), anbefalede Forslaget, hvad jeg paaskønner, og gjorde opmærksom paa, at Summen fremtræder noget mindre, idet Færgelejet, som var medtaget i Fjor, er udeladt. Jeg skal i Tilslutning til det ærede Medlem bemærke, at dette betyder ikke, at det er opgivet, tværtimod, det betyder, at Færgelejevbygningen er paastyndet, kun at den foreløbig er overtaget af Havnevæsenet, og at den senere skal komme frem som en Indløsning fra Statens Side. Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at i den 2^{1/2} Aar gamle Lov om Frihavnen ved Kjøbenhavn er det forbeholdt, at der skal stilles et Areal til Færgelejet og Sporene til dette. Det skal Havnevæsenet betofte foreløbig, lægge Pengene ud, senere skal det indløses af Staten med Forrentning af de nævnte Midler, og efter denne Analogi er man gaaet videre efter Samraad og Forhandling med Havne- raadet, og man har anmodet det om at fundere Færgelejet, i Haab om, at det ret snart skulde komme i Brug. Det er oplyst i Forslagets Motiver, at Grunden var den, at Arbejderne vilde forbydes 150,000 Kroner, hvis det skulde udføres senere. Nu kunde det ske, medens Færgelejet var forlagt; i øvrigt ved ærede Medlemmer jo, at denne Forlægning ikke mere er fuldstændig, da Bandet er begyndt at komme ind. Man har paastyndet Arbejdet, og jeg antager, at Rigsdagen vil erkende, at det er loyalt i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget i Loven om Frihavnen. Som Følge deraf kunde Forslaget selvfølgelig ikke faa Blads paa dette Lovforslag; da det kom ind i Fjor vil det let ses, at det ikke hørte hjemme paa dette Lovforslag, men det kom ind som et Udtryk for — i alt Fald fra Folketingets Side — Velvilje for Sagen og Ønske om, at Færgelejets Bygning skulde fremmes. Jeg har nu gjort Rede for, hvorfor det ikke findes her.

Jeg haaber, som sagt, at den nærmere Undersøgelse af Sagen vil føre til, at Lands-

tinget slutter sig til det Standpunkt, som Folketinget har indtaget til Sagen i Fjor, og som jeg har Grund til at paaskønne; i Foraaret var der dog nær Udsigt til, at det vilde ske her i Landstinget; jeg haaber ikke, at Forholdene have forandret sig saa meget, at man nu vil tage en anden Stilling, skønt jeg ser, at der nu er Betæneligheder, som den Gang ikke fremkom i det Omfang.

Breinholdt: Saa vidt jeg opfattede den ærede Indenrigsminister ret — og det gjorde jeg vistnok — er der i Grunden ingen Forskellighed i Opfattelsen af den Lovsætning, hvorfra jeg gik ud, at dette Lovforslag kun er en første Begyndelse til en meget større og mere omfattende Ordning, idet han gentagne udtalte, at det beholdt Rammen i Regeringsforslaget fra i Fjor, idet det aabnede Mulighed for at kunne gennemføre alt (Indenrigsministeren: Skke blot aabnede, men ligesom forbeholdt), jeg antager derfor, at den Lovsætning, hvorfra jeg gik ud i denne Sag, ere vi enige om, og det er fra dette Synspunkt, at mine finansielle Betæneligheder have rejst sig navnlig paa et Tidspunkt som dette. Naar derimod den ærede Minister til Trods for denne vor ensartede Opfattelse af Forholdene gentagne slog paa, at her egentlig kun tales om Godsbanegaardens og ikke om det heles Flytning, saa maa jeg sige, at Godsbanegaardens Flytning er netop den, som jeg tror paa ingen Maade er strengt nødvendig. Jeg nævnedes for de forskellige Autoriteter, som havde udtalt sig for, at man meget godt kunde hjælpe sig gennem en Udvidelse; hvor godt man vil kunne gøre det, finder jeg den allerbedste Autoritet for i Flertallets Udtalelse i Kommissionsbetænkningen. Mindretallet i den sidst nedsatte Kommission troede, at det var tilstrækkeligt med nogle mindre Udvidelser ved Værkstedshortflytningen — der vel for øvrigt vil give overordentlig god Plads, 92,000 Kv. Alen, noget som 6 Tdr. Land — og ved at den nuværende Godsstation degageredes for en Del Godstrafik, naar en Forbindelsesbane mellem Nørrebro og Frederiksberg blev tilvejebragt. Kritikken af dette Mindretallets Forslag foreligger fra Flertallets Side i Kommissionsbetænkningen, hvor Flertallet siger — jeg vil med den ærede Formands Tilladelse læse det op, det er kun 3 Linier —: „Inddragelsen af Filterarealerne vilde derimod kunne afhjælpe Manglen ved Godsbanegaarden; men det vil under alle Omstændigheder være en kostbar Udvej“. Altsaa, Flertallet siger: Giv os Filterarealerne, saa er der tilstrækkelig Plads til